

Ner 78.

KRAKÓW

d. 1 LIPCA

1830 r.

CZWARTEK.

Prenumerata

kwart: zł. 9.

miesięczna 3.

Ner poje: gr. 10.

G O N I E C

KRAKOWSKI,

DZIENNIK POLITYCZNY, HISTORYCZNY i LITERACKI.

Przez nadzwyczajną okazją otrzymaną Mowę NAYJAŚNIEYSZEGO CESARZA i KRÓLA Polskiego dosłownie umieszczamy

M O W A

NAYJAŚNIEYSZEGO CESARZA I KRÓLA'

miana przy zamknięciu seymu Królestwa Polskiego, dnia 28 Czerwca 1830 roku.

REPREZENTANCI KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Przechodząc prace terażniejszego Zgromadzenia Waszego, powinszować Wam naprzód winieniem, szczęśliwéj iednomyślności z iaką dopełniając życzenie dawniéj przez Senat oświadczone, pozostawiliście pamiętny przykład wdzięczności narodowéj, dla Wskrzesiciela Waszég Oyczyzny.

Dodatkowe przepisy do praw o hypotekach uznane zostały za potrzebne: te uchwaliliście.

Licznym sporom zapobieży się, i spokojność własności zapewnioną będzie prawem, które urzędza używanie służebności pastwiska i wrębu.

Ukrócilście tułactwo, kładąc wszakże wolność osobistą pod rękoymią praw i form ich opiekuńczych:

Takie jest dobro, iakie z Waszych obrad wynikło.

Senat, to pierwsze Ciało Państwa, usprawiedliwił był całe Moje zaufanie, przyjmując iednomyślnie projekt który zapobiegła w części, niedogodnościom uchwalonego w roku 1825 prawa, o nieważności małżeństwa i o rozwodzie. Żałować wypada, iż Izba Poselska osądziła przyzwoitęm, projekt ten odrzucić i zachować tym sposobem rozporządzenie naruszające istotnie spokoyność rodzin, zatrważające sumienia, i którego przeyrzenia, najmocniejsze powody niezbędnie wymagają.

Rozmaite żądania Wasze ściśle rozważane zostaną i dam Wam poznać wyrzeczenia Moie w ich względzie. Wyrzeczenia te, oparte będą na zasadach sprawiedliwości, porządku publicznego i ciągłej troskliwości z iaką, chociaż opodal od Was, nieprzestanę czuwać nad prawdziwem szczęściem Waszém.

WARSZAWA. (23 Czerwca.) Izba senatorska przyjęła daia wczorayszego projekt do prawa o rozwodach. Dziśiay naradza się nad nią izba poselska.

Dnia wczorayszego placono na giełdzie warszawskiéy, za listy zastawne, nie licząc w to wartości kuponu wynoszącéy złotych posłkich 2, po 97 zlp. groszy 20; za polskie obligacye udziałowe po 388 zł.

(24 Czerwca.) N. Państwo i J. C. M. W. W. Xiążęta raczyli się znajdować na balu, danym wczoray przez marszałka izby poselskiéy w salach Ratusza.

N. Pan mianować raczył P. Tegoborskiego referendarza stanu Król. Pol. konsula jeneralnego w Gdańsku, radcą stanu cesarstwa Rossyjskiego.

Nieplonną widzimy nadzieię, że naród polski wnosząc pomnik dawcy konstytucyi i swemu Wskrzesicielowi, nie zechce szczędzić wielkich nakładów. Jakoż uchwalone przez Izbę Poselską prawo, naznaczyło fundusz około 7,000,000 który ieszcze może o połowę ma być powiększony. Sejm iednomyślnęm przyjęciem projektu dał poznać, że umie szanować nadane narodowi swobody, że umie uczcić pamięć Wskrzesiciela.

Lecz naywiększa troskliwość czuwać powinna nad przeznaczeniem tak ogromnéy summy; naysumienniéy należy rozebrać: iaki ma być ten pomnik, godny narodu, godny władcy. Naród, wyznaymy, uczynił wysilenie; niezważając na swoię zamożność złożył chętnie ofiarę serca. Bolesna, nienagrodzona, byłaby, gdyby składka natchniona wdzięcznością nie miała naydobroczyńnicyszych celów.

Myślą moją jest wzniesienie wiekopomnemu Alexandrowi pomnika, któryby trwał przez wieki, łączył największe dobro kraju, i urzeczywistnił objawione już dawniej przez Wskrzesiciela uczucia.

Pomnikiem tym, ma być uszczęśliwienie ludzi; nie brzozy, marmury, i pyszne budowle. Sam Wskrzesiciel nasz zaniesienie pomysłności do najniższych, najwięcej cierpiących stanów społeczeństwa, ciągle miał na swęj oycowskiemy myśli. Świadkiem jest nadanie własności włościanom kilku prowincyom cesarstwa; wymowniejszym dla nas świadkiem jego wola, kiedy odrzucając wzniesienie sobie tryumfalney bramy, polecił zakupienie własności kilkunastu włościanom na pamiątkę wskrzeszenia królestwa.

Władca ten przeniósł się do wieczności. Ależ, my, nie powinniśmy szanować jego dobroczynnych, prawdziwie miłością ludzkości natchnionych życzeń? Czyliż nie powinniśmy uniesmiertelnić jego myśli, zapowiadających, iakie pragnął widzieć sobie wznoszone pomniki? Chciał zaniesć pociębę, dobry byt i domowe cnoty w tak zacny stan społeczeństwa, iakim jest włościański. Możnaż pomyśleć więcej wzniosły, więcej dobroczynny pomnik, mogący się oprzeć burzom i przemianom czasów i narodów! Marmury, budowle miną, ale raz nadane uszczęśliwienie towarzystwu jest wieczne, jeśli tylko dzieła ludzi wiecznemi nazywać wolno.

Pragnę więc, aby pomnik ten uszczęśliwił włościan, przez nadanie im zupełney własności ziemi. Własność ziemi, robi, że tak powiem, czarodziejską przemianę w człowieku; obudza uczucie moralney niepodległości, wskrzesza godność ludzkiey natury, zaszczerpia domowe i publiczne cnoty, uczy oszczędności, pomnaża bogactwo kraju, nakazuje kochać prawa. Zyięciami tych prawd dowodami, są narody, które, odrzucając przesady, zrzekając się przywłaszczeń, ośmielily się swoim włościanom przyznać, a może zwrócić własność ziemi.

Można zakupienie własności ziemi włościanom podwójnie, a zawsze dobroczynnie uważać. Albo na raz za całą sumnę własność zakupić; albo stopniowo procentami od złożoney składki, nabywać grunta rolnikom. W pierwszym razie możemy dać krajowi 1600 właścicieli. Wielki pomnik! Nieocenione dobrodzieystwo! Na zakupienie samey ziemi przeznaczam 3500 zł. na budowle 1000 zł., a na kapital rolniczy 1,500 złp. W drugim razie, 10,000,000 zł., gdyż taką będzie powiększona darem składka, daie przeszło 500,000 zł. procentu. Rachując podobnie 6000 zł. na iednego włościanina, rok rocznie może kraj zyskiwać 83 właścicieli. --

Ta myśl, może za wiek zupełnie urzeczywistnić się mogąca, nie zaspokaja niecierpliwości i dumy, ale zaspokaja prawych przyjaciół ludzkości, którzy lubią zakładać szczęście przyszłych pokoleń, i często lepiej umieją życzyć potomnym, niż sobie. Co za wielka, co za szlachetna myśl! Polska mieć będzie samych tylko właścicieli! Nie będzie miała niewolników! Gdyż wyznajmy otwarcie, niewolnikami są nasi włościanie. Mają wolność, lecz nie mają własności, a wolność dla włościanina, pozbawionego własności jest raczej klęską niż dobrodziejstwem, źródłem nędzy i bezmoralności, i nie jest początkiem dobrego bytu, miłości praw i obyczajów. Przy własności, zaczynamy być prawdziwymi obywatelami.

Jakie materyalne, niezmiernie ważne korzyści zapowiada krajowi, nadanie własności włościanom, nie potrzebuję dowodzić. Mówią za mną doświadczenie i przykład Anglii, Francji, Niemiec, Zjednoczonych Krajów amerykańskich i Niderlandów. Najbliższemi atoli i niezawodnemi korzyściami są pomnożenie ludności, podniesienie rolnictwa, powiększanie wyrobów a co największa zdumiewająca rozkwitnienie przemysłu, gdyż kapitały koniecznie ku wszelkim i najmniejszym gałęziom przemysłu bez przymusu, ale dobrowolnie zwrócić się muszą. Historia naucza, przez jakie klęski, przez jakie nieszczęścia niższe stany, zyskiwały własność ziemi i prawa. Nasi włościanie już mają prawa; przed obliczem praw są równi wszystkim. Teraz Polska nieznanym w dziejach ludów przykładem, nieobrażając dzisiejszych właścicieli i najmniej ścisłego prawa własności; może swoim włościanom nadać własność i rzeczywiste, nie na piśmie tylko, obywatelskie prawa. Potomność by nam wyrzucała, gdybyśmy tak wielkić zaniechali myśli.

Tak znamienite korzyści mają spłynąć na nasz kraj, z zaprowadzenia tak dobroczynnego summa tą rozporządzenia. Każdy czuje zapewne prawdziwość moich zasad. Dość mi uchylić [zasłonę, aby prawdziwi przyjaciele narodu, cały, w nayodleglejszych skutkach postęp rozwinięcia méy myśli rzewidzieć mogli.

Zakupienie przeto własności włościanom, będzie niezachwianym żyjącym pomnikiem. Każdy włościanin na polskiéy ziemi, błogosławić będzie pamięć Wskrzesiciela. Wielki, wspaniały czyn narodu, który tak pięknie pamięć swego dobroczyńcy, unieśmiertelnić umiał. Powtarzam: *posągi, marmury, budowle znikają. Szczęście kilku milionów, wdzięczność ludu są wieczne. Takie wskrzesicielowi oyczyzny, dawcy konstytucyi wznosmy pomniki.* Roman Hr. Soltyk.

(25 Czerwca.) Dnia wczorayszego ciągnęła izba poselska dalsze narady nad zmienionym projektem do prawa o rozwodach i głosowała czy ma być przyjęty, lub nie. Tylko 20 członków głosowało za nim. Tak więc projekt ten znaczną większością głosów upadł i dotychczasowe prawo będzie ieszcze obowiązywało.

Polityka.

NOWOŚCI ZAGRANICZNE.

FRANCYA. (Z Paryża 18 Czerwca.) Przez telegraf z Sidi Ferruch dnia 14 Czerwca o godzinie 10tęy z rana. *Hrabia Bourmont do JW. Prezesa rady ministrów.*

Wylądowanie dziś nastąpiło o godzinie 4tęy z rana. Całe woysko na ląd wysiadło. Nieprzyaciel został odparty z swoich przednich stanowisk a nasza dywizya zabrała mu dział 9 i dwa moździerze.

(Przez Telegraf d. 19 Czerwca z Tulonu.) *Admirał Duperré do JW. Ministra Marynarki.*

Flotta zaięła dnia 17 b. m. zatokę Sidi Ferruch. Całe woysko wylądowało i zaięło wzgórze na przeciwko półwyspu.

Baterye nieprzyacielskie zostały zniesionemi, główna kwatery jest w Turfetta Chica. (Monitor Paryzki.)

ANGLIA. (Z Londynu 14 Czerwca.) Monarcha żyje wprawdzie ieszcze lecz stan zdrowia jest zawsze niebezpiecznym.

TURCYA. (Z Konstantynopola 25 Maja.) Skończyły się już układy pomiędzy pełnomocnikiem rossyyskim, Hrabią

Orłów a Reis Effendyn w skutek adryanopolskiego traktatu. Porta skorzystała 3 miliony dukatów odstępnego w tym układzie. Stósownie do tegoż układu, dług Porty należny Rossyji łącznie z 1,500,000 dukatów wynagrodzenia wojennych kosztów wynosi jeszcze 8,000,000 dukatów, na które podług ostatecznie zawartego traktatu, ma wypłacić w pierwszych sześciu miesiącach 1,000,000 dukatów, poczem Rossyianie cofną się za Dunaj; dalej Porta po upłynieniu drugich 6ciu miesięcy, w Maju 1831 r. wypłaci znowu 1,000,000 dukatów, a Rossyianie opuszczą Xięstwa Moldawii i Wołoszczyzny. Reszta 6,000,000 dukatów, ma być w ciągu lat sześciu następnych uiszczoną, a tylko Sylistrya i mały klin Bułgaryi przez rossyyskie wojsko będzie obsadzonem. Porta ma jeszcze tę korzyść w pomienionym traktacie, iż za gotowiznę może dawać drzewo budulec, wełnę i bawełnę. — P. Goldsmidt jest tu zawsze iako agent bankieru Rotschilda; powszechnie jednak wątpią, aby Porta zaciągnęła od tego domu pieniądze pożyczkę.

GRECYA. Floretyńska gazeta donosi z dnia 4 Czerwca z Ankony iż dowiaduje się z odebranych listów że Prezes Grecyi ogłosił port wyspy *Hydra* na 5 lat za port wolny.

(Gaz: Wro:)

Literatura.

OBRAZ POLSKI PRZEZ PANA CHODZKO.

(Dokończenie.)

Z Kazimierzem wygasła dynastia Piastów. W tenczas szlachta zaczęła sprzedawać swoje głosy następcom tronu za osobiste przywileje, które były im nadane ze zgubą kraju. Połączenie Polski z Węgrami, pod królem Ludwikiem d'Anjou (od 1370 do 1382 r.), niemogło się przyłożyć do ustalenia monarchii. Połączenie to nastąpiło z powodu małżeństwa Wielkiego Xięcia Jagielly z młodą i piękną Jadwigą, córką Ludwika d'Anjou. Polaki i ich nowi sprzymierzeńcy stali się dosyć mocnemi do dania przez nieiaki czas odporu

nieprzyjacielowi, zakonowi Teutonów. Polska zdawała się odzyskiwać swoje dawne naturalne granice, które była poprzednio utraciła, i tworzyła w tym okresie czasu kraj najpotężniejszy w północnej Europie. Niestety szlachta opanowała wkrótce prawo służące iey do wystawienia w sobie jedynie całego narodu; udało się iey wyłączyć mieszczan od téj reprezentacji przez haniebne frymarczenie względnie następstwa tronu. Od 1505 r. seym nie mógł nic postanowić, bez zezwolenia deputowanych od szlachty. Król był mocen mianować na wysokie godności tak cywilne iako i duchowne jedynie tylko możnych w kraju, składających senat na seymie. A przecież w téj to szczególnej epoce kraj potrzebował, aby był rządzony iak najdzielniejszy dla dania odporu pełnomocnemu sąsiadowi, którego siły coraz więcej się rozwijały. Smoleńsk, przedmurze Polski, nad Dnieprem, był zdobyty przez Rosyan 1514 r. pod czas gdy w głębi kraju nienawiść pomiędzy katolikami i Protestantami podżęgała iednych obywateli przeciwko drugim.

W 1572 r. umarł ostatni potomek Jagielly, a od tego czasu, Polska została monarchią obieralną, aż do konstytucyi w 1791 r. Henryk d'Anjou był pierwszym królem przez wybór; złożył on przysięgę że się zastósuje do celniejszych ustaw, świeżo zredagowanych, a które miały wyłączne prawo dla możnych i szlachty. Podług tych ustaw król nie mógł się ożenić bez zezwolenia senatu; powinien był utrzymać pokój pomiędzy różnowiercami i zostawić wolność ich opinii; niemiał prawa wypowiedać wojny, ani wchodzić w układy z zagranicznymi mocarstwami, bez zezwolenia stanów. Rada złożona z senatorów i posłów miała ciągle przesiadywać przy królu, który powinien był co dwa lata zgromadzić seym; gdyby zaś niedotrzymał swoich przysiąg, wszyscy iego poddani byli w tym razie uwolnieni od posłuszeństwa i wierności.

Ustawy te przyniosły godne siebie owoce: historia dwóch wieków to potwierdza, a wiadomo iakie było przeznaczenie Polski. Kraj ten podzielony na części dostał się Rossyi,

Austrii i Prusom; Napoleon zdawał się mieć zamiar podnieść go i nadać mu niepodległość przez utworzenie Xięstwa Warszawskiego. Zachodnia Europa zwróciła nań podówczas swoją uwagę, gdzie spodziewała się widzieć wznoszące się przedmurze które ją miało osłaniać przed napadem wschodnich łodów; naród polski okazał się godnym tego świetnego odrodzenia; lecz *NAPOLEON* występując przeciwko Rossyi, zamiast ukończyć swoje dzieło i ogłosić ustanowienie nowéj polskiéj monarchii, zapomniał o użyciu najważniejszego środka przez który byłoby mu się wszystko powiodło, zamiast przezimować na brzegach Dniepru, lub zwrócić się zaraz nazajutrz po przybyciu do Moskwy, stracił w niéj całe wojsko. Przez ten to wypadek Polska utraciła całą nadzieję swojego odrodzenia w znaczeniu niepodległego kraju, a zachodnia Europa, niewidziała w nim już przedmurza ochraniającego ją od napadu wschodnich łupów; a gdy Rosya zaięła dawną Polskę, kraj ten zamiast być przedmurzem, może posłużyć kiedyś za most dla wschodnich krajów dla łatwego dostania się do zachodnich krajów.

Dzieło Pana Chodzko mające wkrótce wyjść z druku, a którego większą część arkuszy mamy przed oczami, będzie czytaniem z wielkiém zaięciem. Tom pierwszy zawiera jeograficzne i statystyczne opisanie Polski, drugi wystawia krótki rys iéy dziejów z historycznym opisem polskiego cywilnego i kryminalnego prawodawstwa, przez Pana Lelewel, wydanym w polskim języku w 1828 r. Podług ostatnich wykazów ludności królestwa Polskiego złożonego z ośmiu województw wynosi 3,700,000 mieszkańców iako to:

Polaków,	— 2,700,000	—	Katolików	— 2,900,000
Litwinów	— 200,000	—	—	—
Rossyan	— 100,000	—	Uniatów	— 100,000
Niemców	— 300,000	—	Protestantów	— 300,000
Zydów	— 400,000	—	Izraelitów	— 400,000

Ogółem — 3,700,000 — — — 3,700,000.

(*Le Temps.*)

Pani Georginia Hesse, śpiewaczka z Drezna będzie miała honor w Sobotę d. 3 Lipca r. b. w Sali Knotza dać Koncert.